

συμπυκνούνται εἰς νέφος ἐξυπλούμενον ὀρίζοντιώς ἄνωθεν τῆς ἐκτάσεως ἀφ' ἧς παρήχθη καὶ παραμένον εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὡς ἐκ τῆς νηνειᾶς, ἥτις ὡς εἴπομεν βασιλεύει κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας.

Ἐπειδὴ ἡ μέθοδος εἶναι τόσον εὐκολωτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα, ὅσον ἐπὶ μεγαλειτέρας ἐκτάσεως ἐφαρμόζεται συγχρόνως, διὰ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ οἱ ἰδιοκτῆται ὁλοκλήρου περιφερείας ἐφαρμόζουσιν αὐτὴν συνεταιρικῶς. Πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῆς συνήθους ἐποχῆς τῶν παγετῶν διανέμονται εἰς ἀποστάσεις οἱ σωροὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων, θερμόμετρα τοποθετοῦντο πλησίον τοῦ ἐδάφους, καὶ, ὡσάντις ἡ νύξ προμηνύεται αἰθρία καὶ ψυχρά, οἱ φύλακες ἀγρυπνοῦσιν, ἂν δὲ ἴδωσιν, ὅτι τὸ θερμόμετρον ἔχει τάσιν πρὸς κατάθασιν, πρὶν ἔτι φθάσῃ τὸ 0°, ἀναπτύσσονται τὰ πυρὰ, καὶ ἐξακολουθοῦσι τροφοδοτοῦντες αὐτὰ καὶ βρέχοντες ἐπανειλημμένως τὸ ἐπ' αὐτῶν ἄχρον.

Ἡ σχηματισθεῖσα ὀμίχλη πρέπει νὰ παραμείνῃ ὅχι μόνον καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς ἡμέρας, διότι ἡ κρισιμωτέρα στιγμή διὰ τὰ φυτὰ τὰ ὅποια τυχόν ἐπρόφθασαν νὰ παγώσωσιν, εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἀνατείλαντος ἡλίου ὑψόνουσαι ἀποτόμως τὴν θερμοκρασίαν αὐτῶν τήκουσι καὶ ἐξατμίζουσιν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸν ἐν αὐτοῖς πάγον. Διὰ τοῦτο τὸ νέφος διατηρεῖται μέχρι τῆς 9ης ὥρας τῆς πρωίας, ὅτε τὰ πυρὰ δύνανται νὰ καταπαύσωνται.

ΣΤΑΜ. Δ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Τὰ ἀποσαρώματα.

Ἐκαστος γνωρίζει πόσον ταχέως συσσωρεύονται τὰ ἀποσαρώματα, ὅποια δὲ ἀπαιτεῖται φροντίς ὅπως αἱ οἰκίαι καὶ αἱ ὁδοὶ μιᾶς πόλεως διατηρηθῶσιν εἰς κατὰστασιν σύμφωνον πρὸς τὴν ὑγιεινὴν. Εἰς τὰς μεγάλας μάλιστα πόλεις τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ σπουδαῖον καὶ ἐπασχολεῖ μεγάλως τοὺς ἄρχοντας, ὅχι μόνον ἡ σάρωσις τῶν ὁδῶν ἀλλὰ καὶ ἡ καταστροφή τῶν ἀποσαρωμάτων. Ἡ καθαριότης μιᾶς πόλεως θεωρεῖται ἐκ τῶν κυριωτέρων καθηκόντων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐχει δὲ σημασίαν τὸ ἔργον τοῦτο, διότι καλῶς ἐκτελούμενον ἀποβαίνει διηγετικῆς καὶ ἐπίμονος ἀγῶν, παραμελούμενον δὲ φέρει εἰς κίνδυνον τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως. Καὶ περὶ μὲν τῆς σάρωσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποσαρωμάτων ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ διάφοροι τρόποι, ἕκαστος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς τοποθεσίας ἐκάστης πόλεως. Ἡ τελειωτικὴ ὁμως χρῆσις ἡ ἡ καταστροφή τῶν ἀποσαρωμάτων εἶναι ἴσως δυσκολώτερον ζήτημα. Εἰς πολλὰ μέρη τὰ ἀποσαρώματα χρησιμεύουσι πρὸς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν. Ἡ μέθοδος αὕτη καταδικάζεται παρὰ πολλῶν ἔνεκα τῆς ἀναδιδεδομένης κακῆς ὁσμῆς, πολλοὶ δὲ παρήτησαν αὐτὴν καὶ διὰ τὸ ἀνεπαρκές. Καὶ τῶντιν ἀφ' ἑνὸς ἡ μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς θερμάνσεως καὶ ἡ ἐκ ταύτης προερχομένη ἐλάττωσις τῆς ἀπορριπτομένης τέφρας, ἀφ' ἑτέρου ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀποσαρωμάτων ἐξ ὑφάσματος, σιδήρου κ.λ. ἡλάττωσαν τὴν ποσότητα τῶν διὰ λίπανσιν ἀποσαρωμάτων.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ εἰς τὸ Λίβερπουλ τὰ

ἀποσαρώματα ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν τελευταίαν τῶν δύο τούτων πόλεων, δύο ἀτμοκίνητα φέροντα ἕκαστον 300—400 τόνους ἀποσαρωμάτων, ἀπομακρύνονται 24 μίλια μακρὰν καὶ τὰ ρίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐργάζονται δὲ τὰ ἀτμοκίνητα ταῦτα ἀδιακόπως. Ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὸ 1891 κατετέθησαν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν 145,000 τόνων ἀποσαρωμάτων μὲ δαπάνην σχετικῶς μικράν. Ἡ μέθοδος αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον εἰς πόλεις παραλίους, ἔχει δὲ καὶ τὸ κακὸν ὅτι τὰ ἐλαφρὰ ἀποσαρώματα πλέουσι καὶ ἐπιστρέφουσι πρὸς τὸν αἰγιαλόν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλως συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς καταστροφῆς τῶν ἀποσαρωμάτων πρὸ πάντων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Πρὸ ὀλίγου χρόνου πολλοί χυοὶ ἀπεφασίσθη νὰ καίωνται, κατεσκευάσθησαν δὲ φούρνοι ἐπίτηδες. Τὸ ζήτημα φαίνεται λυθὲν, πρόκειται μόνον νὰ εὑρεθῇ ὁ εὐθηνότερος τρόπος. Ἡ δαπάνη διαφέρει φυσικὰ κατὰ τὰς διαφορὰς πόλεις, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῶν ἀποσαρωμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν φούρνων ἀπαιτεῖ σκέψιν μεγάλην, διότι καὶ ἂν ἡ κατάκαυσις τῶν ἀποσαρωμάτων κατορθωθῇ ἐντελῶς, ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ φούρνου καὶ ἡ φροντίς πρὸς καταστολὴν τῶν ἀναθυμιάσεων παρουσιάζουσι δυσχερείας πολλὰς. Ἡ θερμότης τῶν φούρνων αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διαφοροτρόπως, ὡς π. χ. διὰ ἀτμομηχανὰς ἡλεκτρικοῦ φωτός, διὰ ἀντλίας κλ.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς καταστροφῆς τῶν ἀποσαρωμάτων ἐξαπλοῦται ὁσημέραι περισσότερον. Τὸ ζήτημα εἶναι κατὰ μέγα μέρος χρηματικόν, ὡς συνεχόμενον δὲ μετὰ τῆς ὑγιεινῆς ἐνδιαφέρει πάντας.

Ζ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐρῴησθις Ἰσλανδίας.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρείας τῆς Γαλλίας ὁ Gustave Picard ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς Ἰσλανδίας, προσελθούσης ἔνεκα τῆς ἀπογυμνώσεως τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου ἐκ τῶν δασῶν, καὶ παντὸς ἄλλου δένδρου. Τοὺς λόγους τοῦ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅπως ἀναγνωσθῶσι παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἀδιαφόρως βλέπουσι καθ' ἐκαστὴν ἀπογυμνουμένην τὴν Ἑλλάδα τῶν δασῶν τῆς.

«Ἡ Ἰσλανδία, ἱκανὴ νὰ διαθρέψῃ 250,000 κατοίκους ἐρημοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἡμέραν. Ἡ Γαλλία ἔνεκα τῶν πολυαρίθμων αὐτῆς ἀλιείων τῆς μουρούνας ἔχει ὑπατον συμμέρον, ὅπως ἡ νήσος αὕτη διατηρῇ τὸν πληθυσμόν» ἄνευ τούτου τὰ πλοῖα ἡμῶν δὲν θὰ δύνανται νὰ προσπελάσωσι τὰ παράλια ταῦτα. Ἐὰν δὲ ἡ ἀλιεία αὕτη ἡ κατὰ θάλασσαν ἐκλίπη, θέλομεν στερηθῇ πολλῶν ἐκατομμυρίων εἰσαγωγῆς, 18 περίπου, καὶ φυτωρίου ναυτῶν πρώτης τάξεως.

» Αἰτία τῆς ἐρημώσεως τῆς χώρας εἶνε ἡ ἀποδάσις τοῦτο κατέδειξε καὶ ἡ ἐταιρεία τῶν φιλοδένδρων. Χώρα ἄνευ δένδρων εἶνε ἀκατοίκητος. Ἀνάγκη ἐπομένως ἡ καταστροφὴ αὕτη νὰ διορθωθῇ, καὶ εὑρεθῇ θεραπεία τῆς καταστάσεως ταύτης. Ὁ ἀσφαλέστερος δὲ τρόπος, ὁ μόνος κατ' ἐμέ, συνίσταται εἰς τὴν ἀναδάσωσιν τῆς μεγάλης ταύτης χώρας. Πρὸς τοῦτο δὲ

ἀνάγκη νὰ γίνη ἐπικλήσεις εἰς τοὺς εἰδικοὺς ἄνδρας, εἰς τοὺς γεωπόνους, ὅπως παρὰ κληθῶσι νὰ καταδείξωσι τὰ κατάλληλα δένδρα, τὰ δυνάμενα νὰ ζήσωσιν εἰς τὸ παγετώδες κλίμα τῆς Ἰσλανδίας καὶ βελτιώσωσιν αὐτὸ, διότι τὰ δένδρα (καὶ τοῦτο ἀπεδείχθη ἐν Ἀλγερῇ) μεταβάλλουσι τὸ κλίμα τῶν χωρῶν.

» Τὰ δένδρα ἔχουσι πολλαπλὴν καὶ ποικίλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς χώρας, καὶ τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Αἰγῆρος παρέχει ἡμῖν ἀποδείξεις ὁδυνήρας. Ὁ Αἰγῆρ καὶ ὁ Ἀλλιέρ, ἄλλοτε πλωτοί, δι' ὧν ἀτμόπλοια ἔπλεον ἀπὸ τῶν πόλεων Moulins καὶ Orléans εἰς Angers, σήμερον δὲν δύνανται νὰ πλεύσωσιν ἢ ἐκ τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ Maine-et-Loire (Angers) εἰς Νάντην καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πόλει δὲν βλέπει τις ἢ πλοῖα 300 τόνων, οὐχὶ δὲ ὡς ἄλλοτε 800. Διατί; διότι ἀφῆκαν νὰ ἀποδασθῶσι τὰ ὄρη Gerbier, Cévennes, Dôrnes, Dores, Cantal, τὰ περιβάλλοντα τὸ μέγα αὐτὸ λεκανοπέδιον. Τὰ ὄρη ταῦτα σήμερον δὲν ἀπορρορῶσιν, ἐκλιπόντων τῶν δένδρων, τὰ ὕδατα ταῦτα δὲ μὴ συκρατούμενα, παρασύρουσι τὴν φυτικὴν γῆν, ἣν συναντῶσι κατὰ τὴν ροὴν τῶν καὶ καταθιτούσιν ἐν τῇ κοίτῃ τῶν ποταμῶν, τῶν ὁποίων οὕτως ἔλαττουσι τὸ βάθος, εὐρύνουσι δὲ τὸ πλάτος. Τοῦτο παρατηρεῖται ἐν Orléans, ἐν Blois, ἐν Tours. Ὁ Αἰγῆρ σήμερον ἔχει βάθος 60 ἑκατοστῶν».

Ο κ. Picard προτείνει τὴν ἀναδάσωσιν τῆς Ἰσλανδίας, καὶ ὅλων τῶν ὁρέων, ὧν τὰ ὕδατα ἐκρέουσιν εἰς τὸν Αἰγῆρα καὶ Allier. Τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Αἰγῆρος, λέγει, ἐπιμελούμενον, ἀναδασούμενον, καὶ συντηρούμενον ὡς τὸ τοῦ Σηκουάνᾳ θὰ κατασταθῇ καρποφορύτερον καὶ χρησιμώτερον.

Ἡ Ἰσλανδία σήμερον, λέγει, δὲν ἔχει ἢ ἐν μόνον δένδρον· μίαν σορδῖαν (συρδῖα ἢ αὐγχιὰ) ὅσους 8 μέτρων.

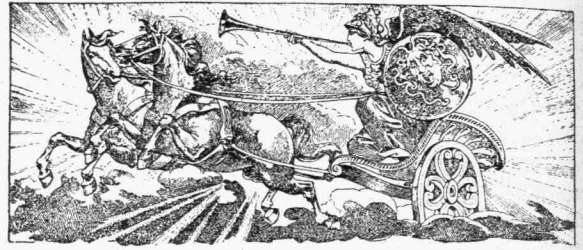
M.

Τὸ ἀρχαιότατον ψιμυῦθιον.

Τεσσάρων χιλιᾶδων ἐτῶν μυστήρια ἀπεκάλυψεν ὁ ἐν Μονάχῳ χημικὸς καθηγητὴς Βάϋερ, ἐξετάσας χημικῶς ψιμυῦθια ἐκ τῶν ἐν Ἀχμίμ τάφων τῶν μουμιῶν καὶ εὐρὼν περιεργότατα ἐξαγόμενα. Αἱ ὠραῖαι τῆς Αἰγύπτου μετεχειρίζοντο διὰ τὰ ψιμυῦθιά των μίγματα ἐνώσεων μολύβδου, ἄτινα ἡτοίμαζον πολὺ ἐπιτηδεῖως διὰ λίαν διεξοδικῆς μεθόδου, ἣν ὁ Βάϋερ ἐξιχνίασε μὲ ὅλας τὰς εἰδικότητας αὐτῆς. Τὰ ὄρυκτά τοῦ μολύβδου, ἄτινα οὐδαμοῦ τῆς Αἰγύπτου εὐρίσκονται, ἐφέροντο βεβαίως ἐξ Ἰνδιῶν, ὅπερ ἀποδεικνύει ἐκ νέου πόσον κόπον καὶ πόσα ἔξοδα ἔδαπανα πρὸ 4000 ἐτῶν ἤδη τὸ ὠραῖον φύλον, ὅπως πλανήσῃ τοὺς ἄνδρας. Ἡ ἱατρικὴ Ἐπιθεώρησις ἀναφέρει καὶ περὶ τῶν συστατικῶν καὶ τῆς παρασκευῆς πρασίνου ψιμυῦθιου, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ Αἰγύπτια πριγκίπισσαι παρήχον εἰς τὸ λευκὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὑγρὰν πρασίνην ἀπόλαμψιν. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐπικρατεῖ σήμερον ἔτι εἰς τὰς ταυρικὰς Ταρταρίδας καὶ Ἀραβίας. Τοιοῦτον πρασινὸν ψιμυῦθιον εὐρέθη εἰς τὸ σῶμα τῆς πρὸ 3600 ἐτῶν ἀποθανούσης πριγκίπισσας Ἄστ.

Σύστασις ἀδιατρήτου ὑφάσματος.

Περὶ τῆς συστάσεως τοῦ ἀδιατρήτου ὑφάσματος τοῦ Δόδε πληροφορεῖται ἡ Ἐφημερίς τοῦ Μαρδεμβούργου ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς τὰ ἑξῆς: Τὸ ὑφάσμα ἔχει πάχος τριῶν ἑκατοστομέτρων περίπου καὶ συνίσταται κατὰ κύριον λόγον ἐκ δύο ἐπικειμένων συστημάτων ἐκ λεπτοῦ ἐλάσματος χαλυβδίνου. Τὸ μεταξὺ αὐτῶν κενὸν ἀπαρτίζεται ὑπὸ μάζης ἐκ κόνεως φελλοῦ καὶ συγκολλητικοῦ τινος μέσου. Τὸ σύνολον περιχλίσταται ἀπὸ καρβόπανον. Καὶ ἡ Ρωσσία ἔχει τὸ ἀδιατρήτον ὑφάσμα τῆς. Ὁ ἐν Μόσχῃ βράπτης Γιουστανκὼφ δημοσιεύει ὅτι πρὸ 11 ἡδὲ ἐτῶν κατεσκευάσεν ἀδιατρήτον ὑφάσμα. P*



ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Κινηθῆτε, Ἀθηναῖοι!

Τοιοῦτον εἶνε σήμερον τὸ πρόσταγμα καὶ τὸ σύνθημα. Δὲν πρόκειται περὶ ἐπαναστατικοῦ τινος κινήματος, ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ ἐκρηγνὺς ἀπειλεῖται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καὶ ὁ φόβος ἐξαναγκάζει τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας νὰ γεμίξῃ μὲ μελάνην τὰς πυροσβεστικὰς ἀντλίας. . . Ὁχι. Πρόκειται ἀπλῶς περὶ ἐκδρομῶν διατρεχαστικῶν, ὑγεινῶν, εὐθύνων καί. . . εὐθύνων. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ἀληθινὴν ἀνάγκην πληροῦσα, ἤρχισε κατὰ Κυριακὴν νὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ ἑκτακτον ἁμαξοστοιχίαν δεχομένη ἐπιβάτας εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὑπὲρ τοὺς 300 ἄθηναῖοι καὶ ἀθηῖδες ἐξέδραμον εἰς Κόρινθον. Καίρὸς καλός, φύσις ἑξοχος, συντροφία καλὴ, ἄνεσις πολλή, ὄχι περισσότερον τῶν 15 δραχμῶν ἔξοδον, πρόγευμα λαμπρὸν μὲ δύομισυ δραχμὰς εἰς τὴν Κόρινθον, περιπατος ὑπὸ σκιᾷ ἀνὰ τὴν διώρυγα ἀπὸ Ποσειδωνίας μέχρις Ἰσθμίας, ἐπισκόπησις τῶν ἔργων τῆς τομῆς, ἀνάπλασις τοῦ μέλλοντος, ῥεμβασμός, ἀπόλαυσις, εὐθυμία, χαρά. Ἀρά γε πολὺ συχνὰ τὰπολαμβάνουν ὅλ' αὐτὰ μαζὶ οἱ φυτοζωοῦντες Ἀθηναῖοι, οἱ μόλις καὶ μετὰ βίας περιερχόμενοι τὸν βασιλικὸν κήπον ἢ τὴν Ἀκρόπολιν; Καὶ δὲν ἀξίζει νὰ ὑποστηρηγῶν, νὰ γίνουσι τοῦ συρμοῦ καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶν αἱ λαμπραὶ αὐταὶ διὰ τοῦ Σιδηροδρόμου ἐκδρομαί; Ἡμεῖς τοῦλάχιστον τὰς προτιμῶμεν ἀπὸ τὰ συλλαλητήρια.

✦

Αἱ πομπώδεις κηδεῖαι ἔπαυσαν πλέον νὰ συγκινῶσι τὸν κόσμον. Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ἐπίδειξις καλύπτει τὴν λύπην, γάνονται δὲ πρὸ τῶν τόσων ψευδῶν, τάληθ, τὴν ἀπίπλαστα δάκρυα. Τώρα τὰς καρδίας, θωρακισμέναι καλῶς ἀπὸ τὴν πραγματικότητά καὶ τὴν βιωτικὴν πάλην, εἰμπορεῖ νὰ διαπεράσῃ εὐκολώτερον ἴσως μία κηδεῖα λαϊκὴ, ἀπλή, ἄνευ περιττῶν, μ' ἓνα μόνον ἱερέα, μὲ μίαν μητέρα θρηνοῦσαν ἀληθῶς ἢ μ' ἓνα ὄρφανὸν ἀληθῶς ἀπηλπισμένον καὶ ἐγκαταλειμμένον. . . Ἀλλὰ καὶ τῶν τοιούτων κηδεῶν τὸ λυπηρὸν ὡχρὶς βεβαίως ἐνώπιον μιᾶς ἄλλης κηδεῖας, ἀληθῶς ἀλγεινῆς, ἀληθῶς σπαρκατικῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ τῆς συγνῆσεως παρεκολούθησαν προχθές καὶ εἶδαν οἱ Ἀθηναῖοι. Ἀντὶ ἐνδὲς εἶχε δύο φέρετρα, δύο φέρετρα πλησῖον ἀλλήλων, λευκὰ, ἀγνὰ, ἐγγλείοντα δύο νεκρὰ ἀδελφὰ, ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν, τὸν υἱὸν καὶ τὴν κόρην τοῦ κ. Γ. Κεφαλᾶ, ἀποθανόντας τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκ φθίσεως. Ἡ σύμπτωσις, ἡ προκαλέσασα σύγχρονον τὴν κηδεῖαν, μὲ ὅλην τῆς τὴν ἀπλότητα, εἶχέ τι τὸ ἐξόχως καὶ ἀδιάσπαστον διαπεραστικόν· τὴν ἡμέραν δ' ἐκείνην ἐδάκρυσαν καὶ ὀφθαλμοὶ σπανίως δακρύνοντες καὶ ὅλαι αἱ καρδίαι ἐλυπήθησαν εἰλικρινῶς τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς, τὰς καρδίας τῶν ὁποίων ἐπληξεν ἀσυγκρίτως βαθύτερον ἢ διπλῇ συμφορᾷ, ἢ τόσον σπανία.

✦